

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **A. D.**, zast. opatrovnící JUDr. Janou Kuřátkovou, advokátkou se sídlem Bezručova 81/17, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2020, č. j. OAM-505/LE-LE26-LE05-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 4. 2020, č. j. 1 Az 3/2020 - 21,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené opatrovnici JUDr. Janě Kuřátkové, advokátce se sídlem Bezručova 81/17, Brno, **se nepřiznává** odměna za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti v záhlaví označenému rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému tamtéž. Žalovaný jím rozhodl o zamítnutí stěžovatelovy žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Soud za účelem dalšího postupu v řízení prověřoval místo aktuálního pobytu stěžovatele a zjistil, že ze systému AZYL II MVČR, ve kterém jsou evidovány údaje o žadatelích o mezinárodní ochranu, jsou dostupné informace pouze do dne 12. 5. 2020, kdy stěžovatel svévolně opustil Pobytové středisko Zastávka. Obrátil se proto na žalovaného, respektive na jeho Správu uprchlických zařízení s dotazem na aktuální místo stěžovatelova pobytu (přípis ze dne 28. 5. 2020, č. j. 9 Azs 93/2020 - 24). Ze strany Správy uprchlických zařízení mu bylo potvrzeno, že stěžovatel svévolně opustil dne 12. 5. 2020 pobytové středisko, současné místo stěžovatelova pobytu není známo (č. l. 25). Soud také prověřoval, zda nelze místo pobytu stěžovatele zjistit z evidence cizinců (AISC), avšak s negativním výsledkem (č. l. 22). Místo stěžovatelova pobytu se tedy nepodařilo zjistit.

[3] S ohledem na výše uvedené postupoval podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu, a řízení o kasační stížnosti zastavil.

[4] O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

[5] Ustanovené opatrovnici soud nepřiznal odměnu za zastupování stěžovatele, neboť v řízení neučinila žádný úkon právní služby ve smyslu § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. června 2020

JUDr. Radan Malík
předseda senátu